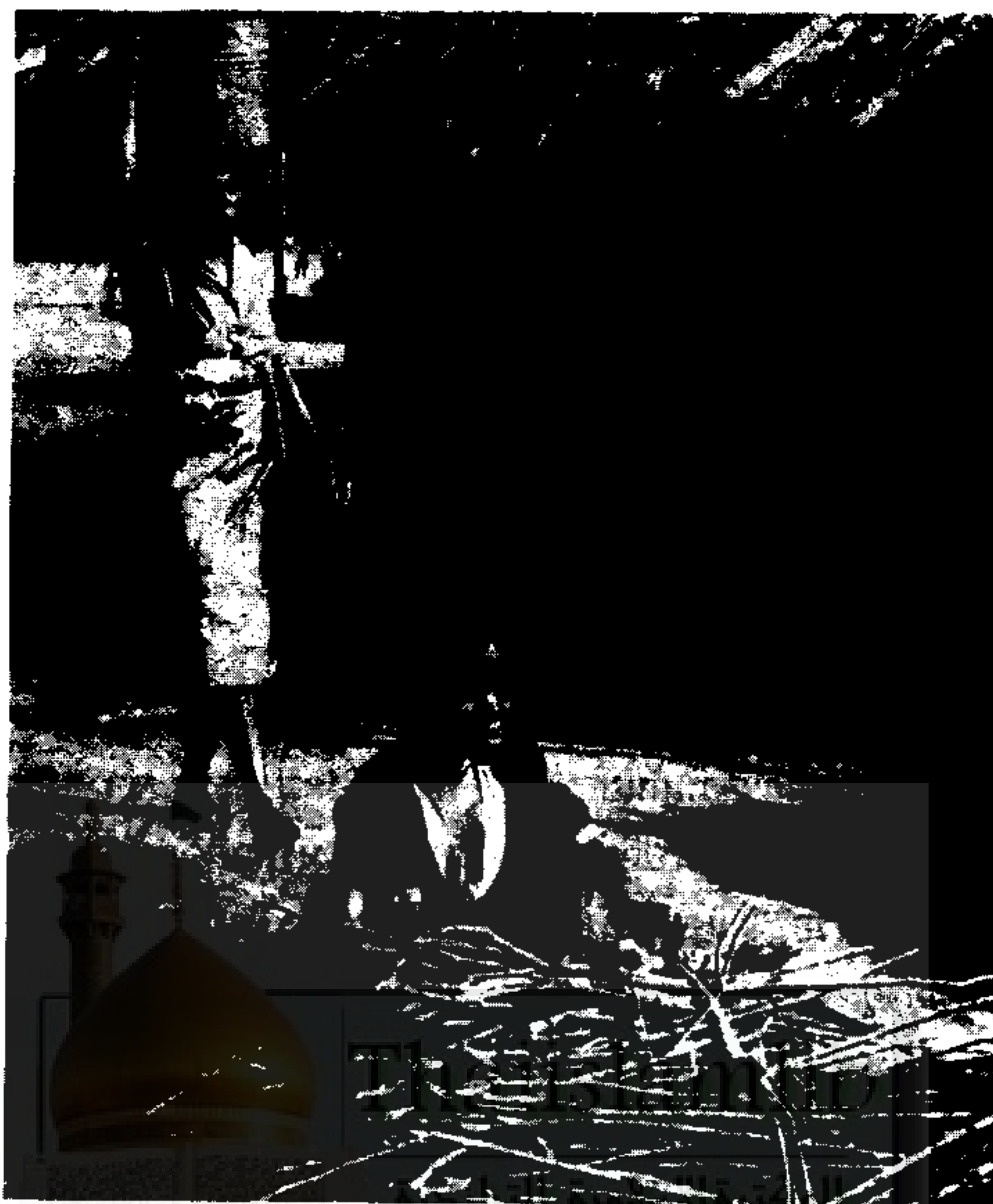

ความร่วมมือ ระหว่างมุสลิมกับคริสเตียน เพื่อต่อต้านความอยุติธรรม

มุฮัมมัด ชะบิสตารี

จากการศึกษาของชาว
ยุโรปเมื่อไม่กี่ปีมาแล้วนี้
ปรากฏว่า 85% ของทรัพย์สิน
ของโลกตกอยู่ในมือคน
เพียง 15% ของจำนวน
ประชากรโลก นอกจากนี้
จะมีความเปลี่ยนแปลงอย่าง
กลับหน้ามือเป็นหลังมือแล้ว
ก็อาจเป็นไปได้ว่าในอีก 20 ปี
ข้างหน้าอัตราส่วนนี้จะกลายเป็น
90% ต่อ 10% จน

กระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่มีความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอะไร ฉะนั้น
ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างคนยากจนกับคนร่ำรวยก็ยังมี
อยู่ต่อไป ซึ่งเป็นผลร้ายต่อผู้คนที่ขาดแคลนในโลกนี้

ละตินอเมริกาเป็นตัวอย่างที่ดี 7% ของประชากรโลก
อาศัยอยู่ในละตินอเมริกา คนเหล่านี้หาเงินได้เพียง 4.5%
ของรายได้ทั่วโลก ประชากรในละตินอเมริกา 3 ใน 4

ส่วนประสบกับความอด
อยากหิวโหย ทั้งๆ ที่พวก
เขามีที่ดินที่สามารถทำการ
เพาะปลูกได้มากกว่าราย
เฉลี่ยที่ประชากรในเอเชีย
แต่ละคนมีถึง 3 เท่าก็ตาม
แต่ที่ดินที่ถูกใช้ไปในการ
เกษตรก็มีอยู่มากกว่า 6%
นิดหน่อยเท่านั้นเอง จาก
ถ้อยคำของโจเซ่ เดอคาส
โตร-ความอดอยากใน

ประเทศละตินอเมริกานั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงสร้างทาง
สังคมของประเทศด้อยพัฒนา

กระบวนการล่าเมืองขึ้นของยุโรปตั้งแต่ศตวรรษที่ 16
มีผลทำให้ทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรแผ่นดินของประเทศ
ในละตินอเมริกาตกอยู่ในกำมือของพวกนายทุนยุโรปตะวัน
ตกและต่อมาก็ของอเมริกา เศรษฐกิจของประเทศละติน

อเมริกันนั้นขึ้นอยู่กับสินค้าส่งออกชนิดเดียว อย่างเช่น คิวบาขึ้นอยู่กับน้ำตาล เวเนซุเอลาขึ้นอยู่กับน้ำมัน และประเทศต่างๆในอเมริกา กลางนั้นขึ้นอยู่กับกล้วย ส่วนบราซิลกับโคลัมเบียขึ้นอยู่กับกาแฟ นักลงทุนชาวต่างประเทศอย่างเช่น บริษัทยูไนเต็ดฟรุทส์มีอิทธิพลครอบคลุมอยู่เหนือชีวิตด้านการเมืองและเศรษฐกิจของละตินอเมริกา บริษัทดังกล่าวนี้เป็นเจ้าของที่ดินประมาณ 680,000 เฮกตาร์ (680,000,000,000 ตารางเมตร) โดยไม่นับรวมที่ดินซึ่ง

มีอยู่ 85% ของพื้นที่เขตร้อนของละตินอเมริกาเข้าไปด้วย บริษัทนี้มีการติดต่อ (บางอย่างก็ในแบบใต้โต๊ะ) กับบริษัทต่างๆของอเมริกาเช่นบริษัทไครสเลอร์และอาร์โก รวมทั้งสถาบันธนาคารอย่างเช่นธนาคารเชสแมนฮัตตันและบริษัทประกันภัยและหลักทรัพย์มอร์แกน เป็นต้น

ส่วนสภาพในประเทศหลายประเทศในทวีปแอฟริกาและเอเชียยิ่งแยกว่านี้ ในแอฟริกา ผู้คนจำนวนมากหลายพันคนตายไปเพราะความอดอยากในแต่ละวัน เช่นเดียวกับในละตินอเมริกา พวกผู้กอบโกยผลประโยชน์ทั่วโลก ผู้ปกครองที่เห็นแก่ตัวและนายทุนต่างๆ รวมทั้งพวกถอยหลังเข้าคลองต่างก็ร่วมมือกันเลี้ยงดูพวกนักเผด็จการและผู้กดขี่ไว้ คนเหล่านี้กำประชาชนชาวพื้นเมืองและเศรษฐกิจของประชาชนเหล่านี้ไว้ในกำมือของตนเพื่อให้พวกเขาต้องพึ่งพาอาศัยตน การส่งเสริมวัฒนธรรมต่างชาติที่ส่งเข้ามาทำให้ประเทศเหล่านี้ไม่สามารถพัฒนาคนได้อย่างแท้จริง

ชาวมุสลิมก็เช่นกัน ต้องดิ้นรนต่อสู้ภายใต้กรงเล็บของพันธมิตรที่ร้ายกาจเช่นเดียวกันนี้ ระบบเศรษฐกิจของพวกเขาถูกทำให้ต้องคอยพึ่งพาอาศัยประเทศตะวันตกและ

ประชาชนก็ยังต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ ฉะนั้นจึงต้องถือว่าการทำลายทางการเมืองและทางวิฤตญาที่ชัดเจนเด็ดขาดเพื่อต่อต้านการครอบครองของประเทศมหาอำนาจนั้นก็คือหน้าที่ทางศาสนาร่วมกันของชาวมุสลิมและชาวคริสเตียน ขั้นแรกที่จะต้องทำก็คือต้องประกาศถึงเกียรติภูมิของมนุษย์ที่พระเจ้าเป็นเจ้าของประทานมาให้ และปฏิเสธการเข้าครอบครองชนิดใดๆ ก็ตามที่ขัดขวางต่อความสำนึกในตนเอง การตัดสินใจด้วยตนเองและการริเริ่มสร้างสรรค์ของตนโดยไม่คำนึงถึงว่าผู้ที่มีอำนาจเหนือนั้นจะใช้การบีบบังคับหรือเล่น์กลทุจริตฉ้อฉลหรือลัทธิวัตถุนิยมหรือไม่ก็ตาม ไม่มีมนุษย์คนใดมีสิทธิ์ที่จะประกาศว่าตนเองเป็นสื่อกลางของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าหรือมีสิทธิ์เป็นตัวแทนของความสัมพันธ์เช่นนั้นได้

เนื่องจากพื้นฐานความเชื่อดังที่ได้กล่าวมานี้ ทั้งชาวมุสลิมและคริสเตียนจึงไม่อาจยอมรับลัทธิเสรีนิยมหรือลัทธิการปกครองโดยใช้อำนาจเบ็ดเสร็จได้ สปิริตของศาสนาที่มีพระเจ้าไม่สอดคล้องกับระบบสังคมทั้งสองแบบนี้ ในลัทธิเสรีนิยมนั้น ความศรัทธาในพระเจ้าและ

ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็มีหน้าที่ต้องทำให้มนุษย์สามารถได้รับความสงบภายในทางด้านศีลธรรมและมีอิสรภาพได้ด้วยการบรรจุเอาความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและจริยธรรมเข้าไปในจิตใจ

ด้วยประการฉะนี้ ความยุติธรรมในสังคมจึงเป็นเรื่องที่บรรดาศาสดาต่อสู้เพื่อให้ได้มาอยู่เสมอ เพราะถ้าไม่รักษาความยุติธรรมในสังคมไว้แล้ว มนุษย์ก็จะไม่มีความสามารถที่จะพัฒนาความ

จริยธรรมทางศาสนากลายเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายและหมดพลังเคลื่อนไหวในสังคมไป ส่วนในระบบที่สองนั้น ผู้ปกครองที่มีอำนาจเหนือก็เข้ามาแทนที่พระผู้เป็นเจ้า เรียกร้องให้ทุกคนเคารพเชื่อฟังและเป็นทาสเขาแต่ผู้เดียว

ชาวมุสลิมและคริสเตียนควรจะเสาะหาระบบสังคมซึ่งอย่างน้อยจะตอบสนองเงื่อนไขสามประการ ประการแรก-ระบบนั้นควรนำไปสู่การใช้อำนาจทางการเมืองของประชาชนโดยอาศัยการเลือกตั้งของประชาชน ประการที่สอง-ความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและจริยธรรมควรมีบทบาทสำคัญอยู่ในชีวิต ประการที่สาม-แผนการต่างๆ ของรัฐบาลควรรับประกันได้ว่าจะให้ความยุติธรรมทางสังคมและมีความมุ่งหมายสำคัญคือก่อความเจริญเบิกบานของมนุษย์ ในการรณรงค์ร่วมกันนี้ ทั้งสองฝ่ายควรระมัดระวังอย่าให้จุดมุ่งหมายหันเหไปอย่างที่จะเกิดขึ้นในเมื่อการยึดติดกับพระผู้เป็นเจ้าจมหายไปใน การเรียกร้องขอความยุติธรรมในสังคม เหตุการณ์เช่นนั้นเคยเกิดขึ้นมาแล้วในหลายๆ แห่ง

ภาระอันสำคัญหรือภาระขั้นต้นของศาสนาที่มีพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวนั้นก็คือทำให้มนุษย์เอาชนะความกดดันทางสัญชาตญาณที่อยู่ภายในและเอาตัวตนเป็นศูนย์กลางได้

สามารถส่วนตนขึ้นมาได้เมื่อถูกบีบคั้นโดยความยากจน ความไม่รู้และโรคภัยไข้เจ็บ ความบีบคั้นกดดันต่างๆ เหล่านี้ย่อมกีดกันมนุษย์มิให้เอาชนะกิเลสภายในของตนและได้เข้าใจในตัวตนของตนอย่างแท้จริงได้ เนื่องจากความยากจน อวิชาและโรคภัยนั้นอาจเป็นศัตรูของความศรัทธาและจริยธรรมได้ สภาพทางสังคมที่ไม่ดีก็มีผลกระทบต่อรูปแบบ ลักษณะและความเจริญเติบโตของความสามารถของคนเราเหมือนกัน และทำให้ความสำนึกในตนเอง ความสำนึกถึงพระผู้เป็นเจ้าและความรู้สึกรักเพื่อนมนุษย์กลายเป็นการหันเหไปหาตนเองและการอุทิศตนให้แก่ “รูปเจวีด” ในสังคมและความแตกต่างของชั้นวรรณะได้

เราเชื่อว่าการทำลายของอิสลามและคริสต์ศาสนาต่อการกดขี่ในโลกนั้นจะต้องเริ่มต้นด้วยพระนามของพระผู้เป็นเจ้าและดำเนินต่อไปในนามของพระองค์ ผู้ทำลายควรมีความปรารถนาที่จะช่วยสิ่งถูกสร้างของพระผู้เป็นเจ้าให้พ้นจากการตกเป็นทาสของผู้ใดหรือสิ่งใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้า ส่วนบุคคลหรือองค์กรใดๆ ที่ไม่ได้ทำการทำลาย เช่นนี้ในนามของพระผู้เป็นเจ้าและถือว่าความยุติธรรมในสังคมคือปลายทางของทางสายนี้ย่อมจะตกลงในหลุมของวัตถุนิยม

โดยไม่รู้ตัว

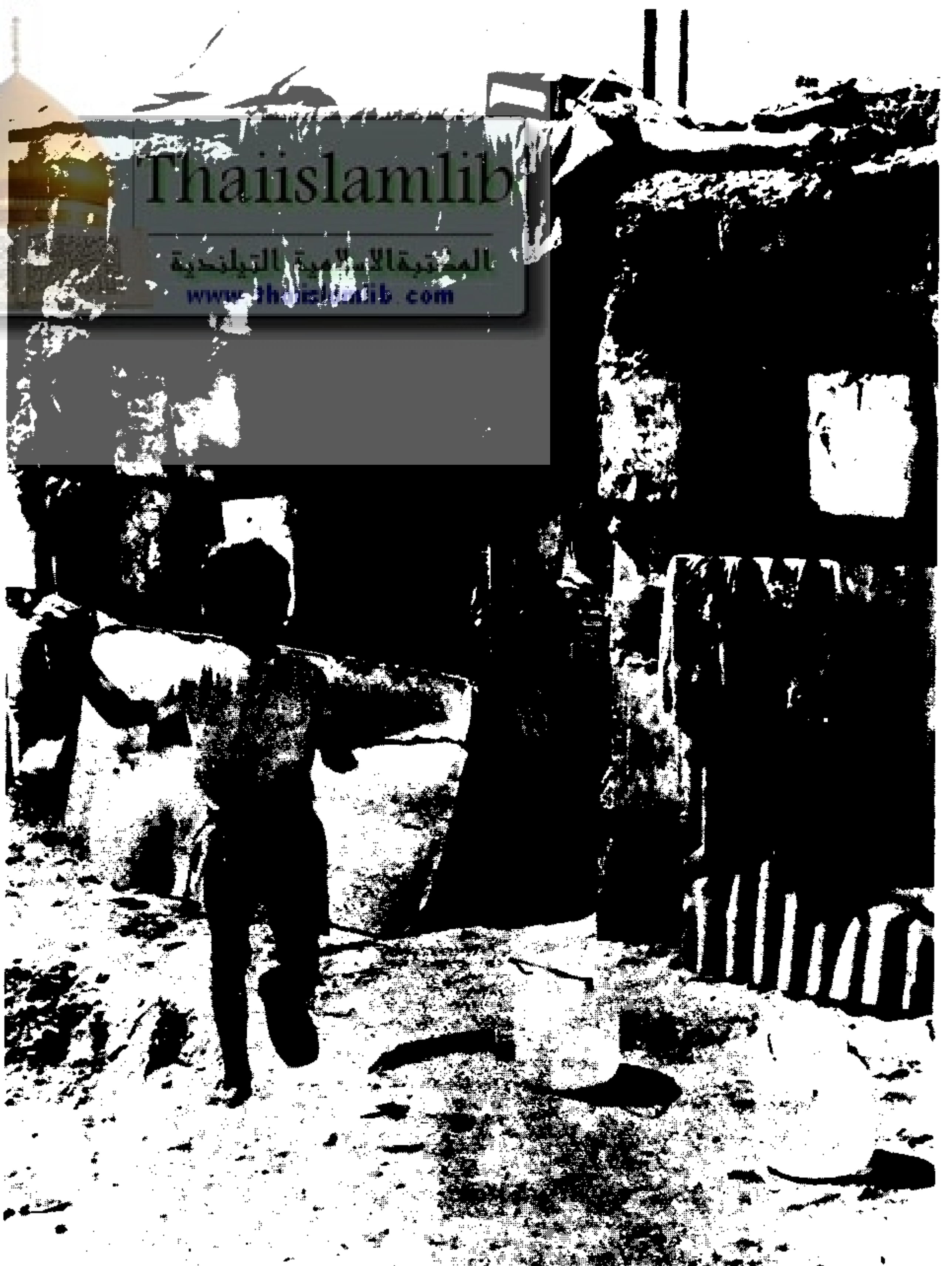
พวกผู้นำทางศาสนาได้ทำลายระบบความยุติธรรมเช่นนี้ไม่ว่าเขาจะเป็นมุสลิมหรือคริสเตียนก็ตาม อย่างเช่นอาร์ชบิชอปเจมีซินแห่งฟิลิปปินส์ได้ทำลายอดีตผู้เผด็จการเฟอร์ดินัง มาร์กอสโดยกล่าวว่า “เราจำเป็นจะต้องคิดขวางมาตรการหรือแผนการใดๆ ที่ต่อต้านคุณค่าพื้นฐานของคำสอนแห่งพระผู้เป็นเจ้า” ท่านบิชอปเฮลลาร์ คามารา แห่งบราซิลก็เช่นเดียวกัน ท่านกล่าวว่า “ความคิดบางอย่างในเรื่องสังคมศาสตร์นั้นได้มาจากการวิเคราะห์ของพวกมาร์กซิสต์ แต่การเอาคริสต์ศาสนาไปผสมกับลัทธิมาร์กซิสม์นั้นเป็นไปได้ เพราะต่างฝ่ายต่างก็แยกจากกันไปไกลทีเดียว” ไม่ต้องสงสัยเลยว่าการใช้วิธีการแบบวิทยาศาสตร์สำหรับวิเคราะห์หาประวัติศาสตร์และสังคมย่อมจะทำให้ศาสนาสูญเสียลักษณะทางศีลธรรมไปและจะลดระดับมันให้กลายเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมเท่านั้น นี่จะเป็นความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง ควรจะหลีกเลี่ยงเสียเนื่องจากว่าวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์นั้นนำมาใช้กับศาสนาไม่ได้

อีกข้อหนึ่งที่น่าสังเกตก็คือ มีพวกผู้นำทางศาสนาหลายคนที่พูดถึงความยุติธรรมทางสังคมและอิสรภาพของมนุษย์ แต่ไม่เต็มใจที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับ การต่อสู้จริงๆ พวกเขาพูดถึงความโหดร้ายแต่กลับไม่สนใจต่อข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ที่ว่าระบบความโหดร้ายซึ่งมีอยู่ในท้องถิ่นนั้นมันขึ้นอยู่กับระบบความทารุณและการใช้กำลังบังคับที่มีอยู่ทั่วโลก ผู้นำเหล่านั้นไม่ได้พูดถึงคำถามการกระทำเยี่ยงอมนุษย์ของพวกมหาอำนาจในโลกในเรื่องราวระหว่างประเทศเลยสักคำเดียว จึงเป็นธรรมดาอยู่เองที่ในขณะที่พวกเขาเทศนา

สั่งสอนผู้คนนั้นเขากลับไม่ได้รู้สึกถึงความยุติธรรมในสังคมจริงๆ เลย

ในโลกปัจจุบันนี้ คำสอนของศาสนาที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวย่อมจะมีประสิทธิภาพไปไม่ได้ถ้าหากไม่มีการบ่งถึงผู้ที่เป็นศัตรูของความยุติธรรมและไม่มีแผนการที่จะต่อต้านลัทธิวัตถุนิยมในด้านสังคม-วัฒนธรรมที่จะปฏิบัติได้จริงๆ คือการเป็นอิสระพ้นจากเครือข่ายสายงานของพวกมหาอำนาจของโลกจนถึงขั้นที่จะทำลายกับมันได้

ในพระมหาคัมภีร์กุรอาน ถ้อยคำอย่างเช่น “ให้ชาวดี”

“ตักเตือน” “สั่งสอน” และ “ทำดีและละเว้นจากความชั่ว” นั้นแสดงถึงขั้นตอนแรกที่จะสื่อสารคำสอนของศาสนาที่มีพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์เดียว คำเหล่านี้ตามมาด้วยคำว่า “ญิฮาด” “การต่อต้าน” “การอดกลั้น” และ “ยุติธรรม” ต่อศัตรูของพระผู้เป็นเจ้าของและมนุษยชาติ คำเช่นนี้เป็นส่วนประกอบของการทำทายเป็นใหญ่อยู่เหนือข้าของพระผู้เป็นเจ้าของ อัลกุรอานกล่าวว่า ศาสดาทุกท่านได้ทำการทำทายเป็นใหญ่และเผชิญหน้าบางอย่างบางประการต่อผู้ไม่ยุติธรรม มีไหมที่ศาสนาอิสลามและคริสต์ศาสนาได้แนะนำให้ศาสนิกชนของตนใช้กำลังในการทำทายเป็นใหญ่ผู้ทারণโหดร้ายและผู้ยุติธรรม?

เราคิดว่าคำตอบต่อคำถามข้างบนนี้ในศาสนาอิสลามชัดเจนกว่าในคริสต์ศาสนา พระมหาคัมภีร์กุรอานมีอยู่หลายโองการที่แสดงให้เห็นว่าท่านศาสดาผู้ประเสริฐ (ซล.) ได้ทำการญิฮาดมาเป็นเวลาสิบปีในรูปแบบของสงครามขั้นแรก สงครามป้องกันตน สงครามปลดปล่อยและการต่อสู้ด้วยอาวุธต่อผู้กดขี่และการปกครองที่กดขี่

นักกฎหมายที่เป็นมุสลิมส่วนมากได้กำหนดว่าการลุกฮือโดยใช้อาวุธต่อต้านผู้กดขี่ผลประโยชน์ที่ยุติธรรมและโหดร้ายนั้นเป็นหน้าที่ของผู้มีศรัทธาในกรณีที่ไม่มีความเลือก

อย่างอื่น การต่อต้านด้วยอาวุธแก่ผู้กดขี่ก็เป็นเรื่องที่มีการอภิปรายโต้เถียงกันอยู่เสมอในหมู่ชาวคริสเตียนด้วยเหมือนกัน พระคริสเตียนจำนวนหนึ่งยอมรับการต่อสู้ชนิดนี้ และได้รับการสนับสนุนอย่างเข้มแข็งในสมัยที่พวกนาซีปกครองหลายประเทศและสมัยที่มีการต่อสู้เพื่อความเป็นเอกราชในละตินอเมริกาและแอฟริกาซึ่งเป็นเมืองขึ้น วิจารณ์ซึ่งคริสต์ศาสนามีอยู่ในระหว่างศตวรรษต้นๆ ของมันนั้นเป็นตัวอย่างของการประท้วงต่อการปกครองแบบกดขี่ที่มีอยู่ในตอนนั้น

ทุกวันนี้การสละชีวิตเพื่อผู้ถูกแย่งชิงและผู้ถูกกดขี่ก็มีอยู่มากเช่นกัน โดยเฉพาะเมื่อนักวิชาการชาวมุสลิมและคริสเตียนเกลียดชังการรับใช้ผู้ยุติธรรมและยังแน่วแน่มั่นในการสนับสนุนผู้ถูกแย่งชิงผลประโยชน์อยู่ กล่าวสั้นๆ ก็คือ เราต้องพยายามฝึกกำลังระหว่างสถาบันของศาสนากับมวลชนที่เป็นผู้ใช้สถาบันเหล่านั้นให้ได้ เพื่อจะได้แก้ไขการกดขี่กันของบรรดาผู้แย่งชิงผลประโยชน์ทั่วโลก เราคิดว่าวิธีหนึ่งที่จะต่อต้านกลไกของผู้กดขี่ผลประโยชน์เหล่านั้นก็คือจัดตั้งองค์การการกุศลร่วมระหว่างคริสเตียนกับมุสลิมขึ้น เพื่อจะได้เป็นอิสระอย่างเต็มที่จากรัฐบาล และจะได้ทำงานรับใช้ผู้ถูกกดขี่ในสถานที่ทุกแห่งทั่วโลก ■

